pe.ꝛ aduol.la.ad oſti.mo. Dicit ꝙ monumētū dn̄i dom⁹
rotūda fuit: de ſubiacēte rupe exciſa: tante altitudinis vt
homo rectus exiſtens vix extenta manu culmē poſſet at
tingere: ꝛ hꝫ introitū ab oriente: cui lapis magnus inuo-
lutus atqꝫ impoſit⁹ eſt. in eius pte aquilonari ipm ſepul-
chꝝ.i.loc⁹ dn̄ici corpis de eadē petra factū eſt: ſeptē hn̄s
pedes longitudinis: triū palmoꝝ menſura a pauimento
altius eminens: qui. ſ. locus nō deſuper: ſed a latere meri
diano p totū patet: vnde corp⁹ inferebat. Color aūt mo-
numenti ꝛ loculi albo ꝛ rubeo dicit eē pmixtus. HIE.
Sepultura aūt chriſti reſurgim⁹: deſcēſione eius ad infe
ros nos aſcendim⁹ ad celos. hic īuenit mel in ore leonis
mortui. THEO. Imitemur aūt ꝛ nos ioſeph recipien
tes chriſti corp⁹ p vnitatē: ꝛ ponam⁹ illud in monumento
exciſo de petra.i.in aīa memorante ꝛ nō obliuiſcēte deū
illa enī aīa ex petra exciſa.i.ex chriſto q̄ eſt petra qui ꝯti-
net firmitatē. Inuoluere etiā debem⁹ ipm in ſyndone.i.in
corpe puro ſuſcipe. Syndon nanqꝫ eſt corp⁹ qḋ eſt aīe in
dumentū. Decet enī nō ſolū pura aīa corp⁹ chriſti ſuſcipe
ſꝫ in corpe puro. Inuoluere aūt oportet: ſed nō aperire:
nā ſecretū clauſū eſt ꝛ occultū. Sequit: Maria aūt mag-
da. ꝛ maria ioſeph aſpiciebāt vbi poneret. BEDA: In
luca legimus ꝙ ſtabant noti ei⁹ a longe ꝛ mulieres q̄ ſe-
cute erāt eū. His ergo notis ieſu poſt depoſitū ei⁹ corp⁹
ad ſua remeantib⁹ ſole mulieres q̄ artius amabāt funus
ſubſecute quō poneret reſpicere curabāt: vt ei tpe ꝯgruo
munus poſſent deuotiōis offerre. Hic aūt paſceues ſan-
cte mulieres.i.aīe humiles idē faciūt: cū amore ſaluatoꝛ
feruentes paſſionis eius veſtigijs in hoc ſeculo quo ꝑpa
randa eſt requies futura diligēter obſequunt: ꝛ ſi forte va
leant imitari pia curioſitate quo ordine ſit ei⁹ paſſio cō-
pleta ppendunt. HIERO. Hec etiā ꝯgruūt ad populū
iudaicū in fine credentē: q̄ nobilitat fide vt abrae ſit filius
deponit deſperationē: expectat regnū dei. Intrat ad chri
ſtianos vt baptiçet: qḋ ſignificat nomē pilati.i.mallcato-
ris.i.q̄ domat ferreas gētes: vt regat eas in virga ferrea:
ꝛ petit ſacrificiū quod donat penitentibus in fine viati-
cum: ꝛ corde mūdo ꝛ peccati mortuo īuoluit munimine
fidei ſtabilitū operculo ſpei per opera charitatis cōcludit.
finis.n.ꝓcepti eſt charitas: aſpiciētib⁹ a longe electi qui
ſunt ſtelle maris: quando ſi fieri poteſt ſcandaliçabuntur
etiam electi. CA.XVI.

Et cū tranſiſſet ſabbatū: maria magdale-
ne ꝛ maria Jacobi ꝛ ſalome emerūt aro-
mata: vt venienteſ vngerent ieſū. Et valde
mane vna ſabbatoꝝ veniunt ad monumentū: or-
to iam ſole. Et dicebant ad inuicē: Quiſ reuoluet
nobis lapidē ab oſtio monumēti: Et reſpicientes
viderūt reuolutū lapidem. Erat quippe magnus
valde. Et introeuntes in monumentū viderūt iu-
uenē ſedentē in dextris coopertū ſtola candida: ꝛ
obſtupuerunt. Qui dicit illis: Nolite expaueſcere
Jeſum q̄ritis naçarenū crucifixū: ſurrexit nō ē hic
Ecce locus vbi poſuerūt eū. Sꝫ ite dicite diſcipu
lis eius ꝛ petro: qꝛ ꝓcedet vos in galileā. Ibi eum
videbitis: ſicut dixit vobis. At ille exeuntes fuge-
rūt de monumēto. Inuaſerat enī eas tremor ꝛ pa
uor: ꝛ nemini quicqꝫ dixerūt. Timebant enī.

HIERO. Poſt ſabbati triſticiā felix irradiat dies: que
primatū in diebus tenet: luce prima in eo luceſcēte: ꝛ dn̄o
in eo cū triūpho reſurgēte. vn̄ dicit: Et cū tranſiſ. ſab. ma.
magda. ꝛ ma. ia. ꝛ ſa. eme. aro. vt ve. vn. ieſū. GLO. Re
ligioſe.n.mlieres ſepulto dn̄o cū licuit operari.i.vſqꝫ ad
ſolis occaſū vnguēta parauerūt vt lucas dicit. Et qꝛ ꝑ an
guſtia tpis nō poterāt explere: mox trāſacto ſabbato.i.
occidēte ſole vt opandi licētia redit: feſtinauerūt emere
aromata: ſicut marcus dicit h: vt veniētes mane vngerēt
corpus ieſu. neqꝫ veſpe ſabbati ꝓoccupāte iā noctis arti
culo monumētū adire valuerunt. vn̄ ſequit: Et valde ma.
vna ſab. ve. ad monu. or. iā ſole. SEVE. Mulieres h
loco feminea deuotiōe diſcurrūt: que nō vt viuēti fidē: ſꝫ
vt mortuo vnguēta deferūt ad ſepulchꝝ: ꝛ vt ſepulto pa
rant meroris obſequia: nō vt reſurgēti ꝑparāt diuinorū
gaudia triūphoꝝ. THEO. Nō.n.magnitudinē atqꝫ di
gnitatē diuinitatis chriſti ſapiūt. Venerūt aūt iuxta ꝯſue
tudinē iudeoꝝ vngere corpus ieſu: vt.ſ.maneret odoriſe
rū: et ne humiditate ſcaturiret. nā aromata virtutē habēt
deſiccatiuā: humiditatē corpis abſorbētia. vn̄ icorruptū
corp⁹ ꝯſeruāt. GREGO. in ho. Nos aūt in eū q̄ ē mor
tuus credētes: ſi odore virtutū refecti cū opiniōe bonoꝝ
opeꝝ dn̄m q̄rim⁹: ad monumētū illi⁹ cū aromatib⁹ veni-
m⁹. Sequit: Et valde ma. vna ſab. ve. ad mo. orto iā ſole.
AVG. de cō. euā. Qḋ lucas dicit: valde diluculo ꝛ io
annes: Mane cū adhuc tenebre eſſent: hoc intelligitur
marc⁹ dicē: Valde mane: oriēte iā ſole.i.cū celū ab oriētꝭ
pte albeſceret: qḋ fit vtiqꝫ niſi ſolis oriētꝭ vicinitate. Eius
enī ē ille fulgor q̄ noīe aurore appellari ſolet: iō nō repug
nat ei q̄ ait: Cū adhuc tenebre eēnt. Die quippe ſurgente
alique reliq̄e tenebraꝝ tāto min⁹ ſūt: q̄to magis orit lux:
nec accipiēdū eſt qḋ ait: Valde mane orto iā ſole. tāq̄ ſol
ipe iā videret ſup terrā: ſꝫ de ꝓximo adueniēte in has p-
tes ſole.i.ortu ſuo iā celū illumiare incipiēte. HIE. Val
de q̄ mane dicit: qḋ ali⁹ euāgeliſta dicit: diluculo. Dilucu-
lū aūt ē inter tenebras noctis ꝛ diei claritatē. In q̄ ſalus
humani generis ꝓuenit: felici vicinitate in eccliā declarā
da more ſolis qui ꝓxima luce ꝯſurgēs roſeā ꝑmittit au-
rorā: vt gratiā ꝑclari ſplendoris ꝑparatis oculis poſſit
intueri: qn̄ tp̄s dn̄ice reſurrectiōis illuxit: vt tunc laudes
chriſti tota caneret ſm̄ exemplū feminaꝝ ecclia: qn̄ genus
humanū exēplo ſue reſurrectiōis aiauit: qn̄ vitā ꝑſtitit ꝛ
lumen credulitatis infudit. BEDA: Sicut aūt ꝙ valde
mane mulieres venerūt ad monumētū: iuxta hiſtoriā ma
gn⁹ feruor charitatis oſtēdit: ita iuxta itellectū myſticū no
bis dat exēplū vt illuminata facie: diſcuſſiſqꝫ vitioꝝ tene
bris: odorē bonoꝝ opeꝝ dn̄o ꝛ oronū ſuauitatē ſtudeam⁹
offerre. THEO. Dicit aūt: Una ſab.i.prima dieꝝ heb
domade. Sabbata nāqꝫ dies hebdomade nūcupant: vna
v̄o dicit ꝑma. BEDA: Vel ꝑma ſabbatoꝝ ꝑma dies ē
a die ſabbatoꝝ.i.requietionū q̄ in ſabbatꝭ cuſtodiebant.
Seq̄t: Et di. adin. q̄s re. no. la. ab oſ. mo. SEVE. Obſcu
ratū erat vīꝫ pect⁹ oculi clauſi: ꝛ iō patefcū ſepulchri glo
riā priꝰ nō videbatꝭ. Seq̄t.n. Et reſpi. vi. re. la. BEDA
Quō lapꝭ p angelū reuolut⁹ ſit: Mathe⁹ ſufficiēt exponit
Hec reuolutio lapidis myſtice reſerationē ſacramentoꝝ
chriſti que velamine littere legalis tenebantur inſinuat:
lex enī lapide ſcripta eſt. Sequitur: Erat quip. mag. val.
SEVE. Et plus iam magnus merito ꝙ forma: qui crea
toris mundi corpus ꝛ claudere ꝛ opire ſufficit. GRE.
Mulieres aūt angelos vident q̄ cum aromatibus vene-
runt: quia ille mentes ſupernos ciues aſpiciunt: que cum
virtutibus ad ſancta deſideria veniunt. vnde ſequitur: Et
intro. in mo. vi. iuue. ſe. in dex. cooper. ſtola candi. ꝛ ob-
ſtu. THEO. Si mattheus dicit angelum ſedere ſuper
lapidē: Marcus vero ꝙ mulieres introeūtes monumen
tum viderunt ſedentem iuuenem: nō mireris: nam quem
viderūt pri⁹ ſedētē ſup lapidē: ipm etiā intus in monumē
to poſtmodū viderūt. AVG. de cō. euā. Aut itelligam⁹
mattheū tacuiſſe de illo agelo quē itrātes viderūt: marcū
v̄o de illo quē foris ſup lapidē ſedētē viderūt: vt duos vi
derit: ꝛ a duob⁹ ſigillatī audierint q̄ dixerūt angeli de ieſu
aut certe intrantes in monumentū in aliqua ſepta mace-
rie debemus accipere qua cōmunitū locū tunc fuiſſe cre
dibile eſt in aliquo ſpatio ante petram: qua exciſa locus
factus fuerat ſepulture: vt ipm viderint in eodem ſpatio

ſedentē a dextris quē dicit matthe⁹ ſedentem ſup lapidē.
THEO. Quidā aūt dicūt ꝙ alie fuerūt mulieres que
dicūt a mattheo: alie q̄ a marco: ſꝫ maria magda. ſeq̄baꝫ
oēs feruidā feſtinationē habēs ⁊ ardētē affectū. SEVE.
Introierūt ḡ mulieres ad ſepulchꝛū vt ꝯſepulte chꝛiſto:
chꝛiſto ꝯſurgerēt de ſepulchꝛo. vidēt iuuenē vt cernerent
nr̄e reſurrectiōis etatē: qꝛ neſcit reſurrectio ſenectutē: et
vbi naſci moꝛiq̄ꝫ neſcit: ibi etas nec admittit detrimēta:
nec indiget incremēti. vn̄ iuuenē nō ſenē: nō infantē: ſꝫ io
cundā etatē viderūt. BEDA: Viderūt aūt iuuenē ſedē
tē in dextris. i. ad meridianā partē loci illi⁹ vbi poſitum
erat. coꝛp⁹. n. qđ ſupinū iacēs: caput habebat ad occaſū:
dextrā neceſſe erat hꝛe ad auſtrū. GRE. in ho. Quid
aūt p ſiniſtrā: niſi vita pn̄s? Quid vero p dextrā: niſi vita
ꝑpetua deſignat? Quia igit redēptoꝛ noſter iā pn̄tis vite
coꝛꝛuptionē trāſierat: recte angelus q̄ nūciare ꝑhennē ei⁹
vitā venerat: in dextera ſedebat. SEVE. Videt etiā iuue
nē ſedentē a dextris: qꝛ reſurrectio recipit nil ſiniſtrū. Vi
dēt etiā coopertū ſtola cādida. Stola iſta nō eſt ex moꝛta
li vellere: ſꝫ ex virtute vitali ſplēdēs celeſti lumine: nō co
loꝛe terreno dicēte ꝓpheta: Amict⁹ lumine ſicut veſtimē-
to. ⁊ de iuſtis: Tunc iuſti fulgebunt ſicut ſol. GREGO.
in ho. Vel ſtola cādida coopertus apparuit: qꝛ feſtiuitatis
nr̄e gaudia nūciauit: cādoꝛ eteni veſtis ſplēdoꝛē nr̄e denū
ciat ſolēnitatis. HIERO. Veſtis etiā cādida vera leti-
cia eſt hoſte depulſo regnoq̄ꝫ adepto: rege pacis q̄ſito ⁊
inuēto ⁊ nūq̄ꝫ dimiſſo. Hic igit viuens foꝛmā reſurrecti
onis timētib⁹ moꝛtē oñdit. Q̄ autē obſtupuerūt. i. qđ ocu
lus nō vidit: nec auris audiuit: nec in coꝛ hoīs aſcēdit q̄
ꝑparauit deus diligentib⁹ ſe. Sequit: Qui dicit illis: no.
expa. GRE. in ho. Ac ſi dicat: Paueāt illi q̄ nō amāt ad
uentū ſupnoꝝ ciuiū. pertimeſcāt q̄ carnalibus deſiderijs
p̄ſſi: ad eoꝝ ſocietatē ptingere ſe poſſe deſperāt. vos aūt
cur ptimeſcitis: q̄ vr̄os cōciues videtis? HIERO. Nō
eni eſt timoꝛ in charitate. Quid expaueſceret q̄ iuenerūt
quē q̄ſierunt? GREGO. in ho. Sed iā q̄d angelus ſub-
iungit audiam⁹: Ieſū q̄ritis nazarenū. Ieſus latino eloq̄o
ſalutaris. i. ſaluatoꝛ interꝑtat. at vero tūc multi Ieſus di
ci poterāt: nec tn̄ ſubſtātialiter ſꝫ nūcupatiue: iō ⁊ loc⁹ ſub
iungit: vt de quo ieſu dictū ſit manifeſtet: nazarenum. Et
cām ꝑtinus ſubdit: Crucifixū. THEO. Nō eni erubeſ
cit crucē: i hac nāq̄ꝫ ſal⁹ hoīuꝫ ē ⁊ beatoꝝ ꝑncipiū. HIE
RO. Radix aūt amara crucis euanuit. Flos vite cū fru-
ctib⁹ erupit. i. q̄ iacuit in moꝛte: ſurrexit in gloꝛia. vn̄ ad-
dit. Surrexit: nō eſt hic. GRE. in ho. Nō eſt hic: dicit p
p̄ſentiam carnis: qui tamen nuſq̄ꝫ deerat per pꝛeſentiam
maieſtatis. THEO. Et quaſi dicat. Vultis certifica-
ri de eius reſurrectiōe ſubdit: Ecce locus vbi poſuerunt
eū. Propter hoc. n. ⁊ reuoluerat lapidē vt locū oſtēderet.
HIE. Oſtendit aūt imoꝛtalitas moꝛtalib⁹ ad gratiaruꝫ
actionē debitā: vt intelligam⁹ q̄d fuerim⁹: ⁊ ſciam⁹ q̄d fu-
turi erimus. Sequit: Sed ite di. diſ. eius ⁊ pe. qꝛ p̄ce. voſ
in galileā. Mulierib⁹ dicit vt nūcient aplīs: qꝛ p mulierē
moꝛs annūciata eſt: p mulierē vita reſurgēs. Dicit aūt ſpe
cialiter: Et petro. qꝛ ſe indignū iudicauit diſcipulatu: cuꝫ
ter negauit magiſtrū: ſꝫ peccata p̄terita nō nocent qn̄ nō
placēt. GRE. in ho. Si aūt hūc angelus nō nominatim
expꝛimeret q̄ magiſtrū negauerat: venire inter diſcipuloſ
nō auderet. vocat ergo ex noīe ne deſperaret ex negatio-
ne. AVG. de con. euā. Q̄ aūt dicit: Pꝛe. vos in ga. ibi
eū vi. ſi. di. vo. videt hoc ſonare ꝙ Ieſus nō erat demon
ſtraturus ſe diſcipulis poſt reſurrectionē niſi in galilea:
quā demonſtrationē nunc ipe marcus cōmemoꝛauit. Q̄
eni dixit: Mane pꝛima ſabbati apparuit marie magdale
ne. poſt hoc duob⁹ euntibus in villā: factū eſt in hieruſa-
lē ipo die reſurrectiōis. deinde venit ad vltimā manife-
ſtationē: quā factā ſcimus in monte oliueti nō longe a hie
ruſalē. Nūquā igit cōmemoꝛat marc⁹ iplerū qđ ab angelo
ꝑnunciatū ēē teſtat. Matthe⁹ vero nullū aliū locū omni-
no cōmemoꝛat: vbi diſcipuli poſtq̄ꝫ ſurrexit viderint do
minū: niſi in galilea ſm̄ angeli ꝑdictionē. Sꝫ cū nō ſit ex-
pꝛeſſū qn̄ id futurū eēt: vtrū pꝛimū anteq̄ꝫ alibi ab eis vi
ſus eēt: idq̄ꝫ ipm ꝙ diſcipulos matthe⁹ dicit eſſe in galile
am in montē: nō expꝛimit diē nec narrādi oꝛdinē: nō ad-
uerſat quidē mattheus narrationib⁹ ceteroꝝ: ſꝫ dat eis i
telligēdi atq̄ꝫ accipiēdi locū. Verūtamē ꝙ dn̄s nō ibi pꝛi
mū ſe demōſtraturus erat: ſꝫ in galilea vbi poſtea viſus
eſt ſe videndū mandauit: q̄uis fidelem facit intentū ad q̄
rendū in quo myſterio dictū intelligat. GREGO. in ho.
Galilea nanq̄ꝫ tranſmigratio interꝑtat. iā q̄ppe redēptoꝛ
noſter a paſſione ad reſurrectionē: a moꝛte ad vitā tranſ-
migrauerat: ⁊ nos reſurrectionis eius gloꝛiā poſt leti vi-
debimus: ſi modo a vitijs ad virtutū celſitudinē trāſmi-
gramus. Qui ergo in ſepulchro nunciat in trāſmigratio-
ne oñdit: qꝛ is qui in moꝛtificatiōe carnis agnoſcit in trāſ
migratione mētis videt. HIERO. Breuis ergo ſn̄ia in
ſyllabis: ſed ingens in quātitate ꝓmiſſio. Ibi ē gaudij no
ſtri fons ⁊ ſalutis eterne oꝛigo ꝑparata. Ibi ꝯgregantur
diſperſiones ⁊ ſanant contriti coꝛde. Ibi inquit eū vide-
bitis: ſed nō ſicut vidiſtis. AVG. de cō. euā. Significat
etiam ꝙ gratia chꝛiſti de populo iſrael erat trāſmigratu
ra ad gentes: a quibus apoſtoli nullo modo pꝛedicantes
ſuſciperent: niſi eis viā dominus in eoꝛū coꝛdibus pꝛeue
niens ꝑparaſſet. ⁊ hoc eſt: Pꝛe. vos in ga. ibi euꝫ vi. i. ibi
mēbꝛa eius inuenietis. Sequit: At ille exeūtes fugierunt
de monumēto. Inuaſerat. n. eas tremoꝛ ⁊ pauoꝛ. THE.
Ideſt ſtupoꝛ pꝛopter viſionē angeli ⁊ admirationē reſur
rectionis. SEVE. Angelus quideꝫ ſedet in monumēto
de monumēto fugiūt mulieres: quia ille de celeſti ſubſtā
tia confidit: turbantur iſte de conditione terrena. Sepul-
chꝛū qui moꝛi non poteſt: timere neſcit. mulieres autē ⁊
de pꝛeſenti facto tremunt: ⁊ ſepulchꝛū vt moꝛtales adhuc
moꝛtaliter expaueſcunt. HIERO. Hoc etiā dicitur de
futura vita in qua fugiet doloꝛ ⁊ gemitus. Imitant enim
mulieres ante reſurrectionē omniaq̄ꝫ faciunt: poſt reſur-
rectionē fugientes moꝛtem ⁊ pauoꝛem. Sequit: Et ne.
quicq̄ꝫ dix. time. eni. THEO. Aut pꝛopter iudeos aut
timoꝛe viſionis detente tacebant hoc quod audierant.
AGV. de cō. euan. Queri aūt poteſt quēadmodū hoc
dicat marcus cū dicat mattheus: Et exierunt cito de mo
numento cum timoꝛe ⁊ gaudio magno: currentes nūcia-
re diſcipulis eius. niſi intelligamus ipſoꝝ angeloꝝ ne-
mini auſas fuiſſe aliqđ dicere: ideſt reſpondere ad ea que
ab illis audierant: aut certe cuſtodibus quos iacētes vi-
derunt. nam illud gaudiū quod mattheus cōmemoꝛat
nō repugnat timoꝛi de quo marcus dicit: Debuimus eni
vtrunq̄ꝫ in illarū animo factum intelligere: etiam ſi mat-
theus de timoꝛe nō diceret. Cum vero ⁊ ipſe dicat: Exie
runt cito de monumēto cū timoꝛe ⁊ gaudio magno. ni-
hil ex hac re queſtionis remanere permittit. SEVERI.
Signanter etiā dicitur ꝙ nemini quicq̄ꝫ dixerunt: qꝛ mulie
ribus audire nō loqui datū eſt: diſcere nō docere.

Surgens autē ieſus: mane pꝛima ſabbati appar-
uit pꝛimo marie magdalene de qua eiecerat ſeptē
demonia. Illa vadens nunciauit his qui cum eo
fuerant lugentibus ⁊ flentibus. Et illi audientes:
quia viueret ⁊ viſus eſſet ab ea: non crediderunt.
Poſt hec aūt duobus ex his ambulantibus oſtē
ſus eſt in alia effigie euntibus in villaꝫ: ⁊ illi eūtes
nunciauerunt ceteris: nec illis crediderunt.

AVG. de cō. euā. Iā p⁹ reſurrectionē quēadmodū ap-
paruit dn̄s ꝯſiderādū ē. Dicit. n. marc⁹: Surgēs aūt ma-
ne ꝑma ſab. ap. pꝛi. ma. mag. de qua eie. ſeptē demonia.
BEDA: Hec apparitio quomodo ⁊ vbi facta ſit: Ioan
nes pleniſſime docet. Surrexit autē dominus mane de
monumento: in quo ſero iam facto erat depoſitus: vt

adimpleret illud pſalmiſte: Ad veſperā demorabit fle-
tus: ⁊ ad matutinū leticia. THEO. Vel aliter: Cū dicit
Surgens ieſus. ibi puncta. deinde dicas: Mane pri. ſab.
ap. primo Marie magda. GRE. in ho. Ut eni ſampſon
media nocte nō ſolū de gaça exiuit: ſed etiā portas tulit: ſic
⁊ redēptor noſter ante lucē reſurgēs nō ſolū liber de in-
ferno exiuit: ſz ipſa etiā inferni clauſtra deſtruxit. De Ma-
ria aūt hic marcus ſeptē demonia eiecta fuiſſe teſtat: ⁊ qd
ſeptē demonia niſi vniuerſa vitia ſignificāt: q2 eni ſeptem
diebus omne tp̄s cōprehendit: recte ſeptenario numero
vniuerſitas figurat. THEO. Septē ḡ demonia Ma-
ria habuit q̄ vniuerſis vitijs plena fuit. aut ſeptē demo-
nia ſeptē virtutibꝰ ſpūs ꝯrios dicit: vt ſpūs abſq3 timore
abſq3 ſapiētia: abſq3 intellectu: ⁊ q̄cunq3 alia donis ſpiri-
tuſſancti opponunt. HIERO. Ei aūt de qua eiecerat
ſeptē demonia primo oſtendit: q2 meretrices ⁊ publica-
ni precedent ſynagogā in regnū dei vt latro p̄ceſſit aplos
BEDA: In p̄ncipio etiā mlier inductrix culpe viro fu-
it: nūc q̄ mortē primo guſtauit: reſurrectionē p̄mo videt:
ne ppetui reatus apud viros obprobriū ſuſtineret. ⁊ q̄ vi-
ro culpam trāſfuderat: trāſfudit ⁊ gratiā. Nā ſequit: Illa
va. nū. his qui cū eo fu. lu. ⁊ flē. HIERO. Flent ⁊ lugēt
qui nōdū viderūt: ſz nō poſt multū ꝯſolabūt. Beati. n. q̄
lugent nūc: quoniā ipi ꝯſolabunt. BEDA: Recte aūt hec
mulier q̄ leticiā dominice reſurrectiōis prima nūciauit: a
ſeptē demonibꝰ curata eē memorat: ne q̄ſq̄ digne penitēs
de admiſſoꝝ venia deſperaret: ⁊ vt vbi abundauit pec-
cati ſupabūdaſſe ⁊ gratia monſtraret. SEVERI. Nun-
ciat aūt Maria: ſed iā nō femina ſed eccleſia geſtās: vt ſu-
pra ſicut femina tacebat: hic in eccleſia ⁊ nūciet ⁊ loquat.
Sequit: Et illi au. q2 viue. ⁊ vi. eēt ab ea: nō cre. GRE.
in ho. Qd̄ reſurrectionē dominicā diſcipuli tarde credi-
derūt: nō tā illoꝝ īfirmitas q̄ nr̄a vt ita dicā futura firmi-
tas fuit. Ipſa nāq3 reſurrectio illis dubitātibꝰ p mlta argu-
menta mōſtrata eſt: que dū nos legētes agnoſcimus: qd
aliud q̄ de eoꝝ dubitatione ſolidamur. Sequit: Poſt h
aūt du. ex his am. oſten. eſt in alia effi. eun. in vil. AVG.
de con. euā. De iſtis duobus quoꝝ vnus erat cleophas
Lucas totū narrat: ſed Marcꝰ hic breuiter p̄ſtringit. Ca-
ſtellū quippe illud de quo lucas loquit: nō abſurde acci-
pimus etiā villā potuiſſe appellari. ⁊ in codicibus quidē
grecis magis agrū inuenimꝰ q̄ villā. Agri aūt noie nō ca-
ſtella tm̄: verū etiā municipia ⁊ colonie ſolēt vocari ex-
tra ciuitatē: q̄ quaſi caput ⁊ mater eſt ceterarū. Qd aūt ait
Marcus eis in alia effigie dn̄m apparuiſſe: hoc lucas di-
cit q̄ eoꝝ oculi tenebant: ne agnoſcerēt eū. Oculis. n. eo-
rū acciderat aliq̄d qd̄ ita manere pmiſſū ē vſq3 ad fracti-
onē panis. SEVERI. Nemo aūt putet chriſtū ſua reſur-
rectione ſui vultus effigiē cōmutaſſe: ſz mutat effigies dū
efficit ex mortali imortalis: vt h ſic acquiſiuiſſe vultꝰ glo-
riā: nō vultus ſubſtantiā pdidiſſe. Duobus aūt viſus eſt
q2 duobus pplis. i. gentibꝰ ⁊ iudeis reſurrectionis fides
p̄dicanda monſtrat. Sequit: Et illi ex. nū. cete. nec il. cre.
Qd̄ marcus dicit: Nūciauerūt ceteris: nec illis credide-
runt. cū Lu. dicat q̄ iā inde loquebant vere reſurrexiſſe
dn̄m: ⁊ Simoni apparuiſſe: qd intelligēdū eſt niſi aliquos
ibi fuiſſe qui nollent credere. THEO. Non. n. de. xj.
apoſtolis hoc dicit: ſz de quibuſdā alijs quos ceteros
nominat. HIERO. Myſtice aūt intelligit q̄ fides hic la-
borat agens actiua vitā: illic ꝯtēplatiua ſecura viſione re-
gnat. Hic per ſpeculū ꝯtuemur imaginē: illic facie ad faciē
videbimus veritatem. vnde ambulantibus. i. laboranti-
bus oſtenſus eſt in alia effigie ⁊ nunciantibus nō eſt credi-
tū: dū ſicut Moyſes viderūt q̄ nō ſufficiebat eis qui di-
cit: Oſtende mihi temetipm. Oblitꝰ eni carnis ſue poſtu-
lat in vita iſta quod ſperamus in futura.

**Nouiſſime aūt recūbētibus illis vndecim ap-
paruit: ⁊ exprobrauit icredulitatē eorū: ⁊ duritiā
cordis: quia his qui viderant eū reſurrexiſſe non
crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundū vni-
uerſū: predicate euangelium omni creature. Qui
crediderit ⁊ baptiçatus fuerit: ſaluus erit: qui vero
nō crediderit condemnabit. Signa autē eos qui
crediderint: hec ſequent: In nomine meo demo-
nia eijcient: linguis loquentur nouis: ſerpentes tol-
lent. Et ſi mortiferū quid biberint: nō eis nocebit.
Super egros manus iponent: ⁊ bene habebunt.**

GLO. Cōpleturus euangelicā narrationē Marcus no-
uiſſima apparitionem qua chriſtus poſt reſurrectionem
diſcipulis apparuit: cōmemorat di. Nouiſſime autem re-
cū. illis. xj. appa. GREGO. in ho. Notandū aūt quid
lucas in actibus referat dicens: Conueſcēs precepit eis
ab hieroſolymis ne diſcederēt. ⁊ poſt pauca: Videntibꝰ
illis eleuatꝰ eſt. Comedit eni ⁊ aſcēdit: vt videlicet p affe-
ctū comeſtionis veritas pateſceret carnis. vnde ⁊ hic di-
cit q̄ recūbentibus illis nouiſſime apparuit. HIERO.
Apparuit aūt. xj. ſimul ꝯgregat: vt oēs teſtes ſint ⁊ enar-
rarēt oibꝰ qd̄ cōiter viderūt ⁊ audierūt. Seqt: Et expro.
icre. eoꝝ ⁊ du. cor. eoꝝ: q2 his q̄ vi. eū re. nō cre. AVG.
de cō. euā. Quō aūt nouiſſime h factū ē: Nouiſſimū q̄p-
pe illud eſt: q̄ dn̄z in terra apl̄i viderūt: qd̄ factū ē. xl. die
poſt reſurrectionē eiꝰ. Nūq̄d nā tūc exprobraturꝰ erat: q̄
nō crediſſent eis q̄ eū viderāt reſurrexiſſe: qn̄ iā ⁊ ipſi
poſt reſurrectionē totiēs eū viderāt. Reſtat igit vt intelli-
gamꝰ nūc marcū breuit cōmemorare voluiſſe: ⁊ iā dixiſ-
ſe: Nouiſſime: q2 ipo die h nouiſſimū fuit iā incipiēte no-
cturno tp̄e: poſtea q̄ diſcipuli de caſtello redierūt in hie-
ruſalē: ⁊ inuenerūt ſicut dicit lucas. xj. ⁊ q̄ cū illis erāt col-
loquētes de reſurrectiōe dn̄i. Sz erat ibi vtiq3 nō creden-
tes. His ḡ ſicut marcꝰ dicit diſcūbentibꝰ: ⁊ adhuc inde ſi-
cut dicit loquētibus: ſtetit in medio eoꝝ dn̄s: ⁊ ait illis:
Pax vobis. ſicut lucas ⁊ ioānes dicūt. Verbis itaq3 dn̄i
q̄ tūc eū locutū eē diſcipulis lucas ioannesq3 dixerūt: in-
terponit ⁊ illa exprobratio de q̄ marcꝰ hic dicit. Sz hic
rurſus mouet: quō diſcūbentibꝰ. xj. dicit apparuiſſe mar-
cus: ſi illud tp̄s eſt diei dn̄ici iā noctis initio: cū apte io-
annes dicat nō cū eis fuiſſe thomā: quē credimꝰ exijſſe
inde anteq̄ dn̄s ad eos intraret: poſtea q̄ illi duo redeū-
tes de caſtello cū ipis. xj. collocuti ſūt: ſicut apud lucā in-
uenit. Sz lucas in ſua narratiōe dat locū: quo poſſit itel-
ligi dū hec loquerēt priꝰ inde exijſſe thomā: ⁊ poſtea dn̄z
intraſſe. Marcꝰ aūt q̄ dicit: Nouiſſime diſcūbentibꝰ illis
xj. apparuit etiā thomā illic fuiſſe cogit fateri: niſi forte
q̄uis vno abſēte. xj. tm̄ voluit appellare: q2 eadē tūc apo-
ſtolica ſocietas h numero nūcupabat: anteq̄ matthias in
locū iude ſurrogaret. Aut ſi hoc durū ē accipe: illud acci-
piamꝰ poſt mltas demōſtratiōes eiꝰ eū nouiſſime recūbē-
tibꝰ. xj. apparuiſſe. i. ipo. xl. die. Et qm̄ iā erat ab eis aſcē-
ſurus in celū: h eis illo die magis exprobrari voluiſſe: q2
his q̄ audierāt eū reſurrexiſſe nō crediderāt anq̄ ipi eū
viderēt: cū vtiq3 pꝰ aſcēſionē ſuā p̄dicātibꝰ euāgeliū etiā
gentibꝰ q̄ nō viderūt fuerāt crediture. poſt illā quippe ex-
probrationē ait idē marcꝰ: Et dixit eis: Euntes in mūdū
vniuer. Et infra: Qui vo nō cre. ꝯdē. Hoc ḡ p̄dicaturi: nō-
ne ipi p̄mitꝰ fuerāt obiurgādi q̄ anteq̄ dn̄m vidiſſent nō
crediderūt eis q̄bus priꝰ apparuiſſet. GREGO. in ho.
Idcirco etiā tūc dn̄s diſcipulos increpauit: cū corpaliter
reliq̄t: vt v̄ba q̄ recedēs diceret: i corde audiētiū artiꝰ im-
p̄ſſa remanerēt. HIE. Exprobrat aūt icredulitatē vt ſuc-
cedat credulitas. Exprobrat duritiā cordis lapidei: vt
ſuccedat cor carneū charitate plenū. GRE. in ho. Incre-
pata igit eoꝝ duritia: qd admonēdo dicat audiamꝰ. Se-
quit. n. Eūtes i mū. vni. p̄di. euā. oi cre. Omnis creature
noie ſignat homo. Omnis. n. creature aliquid habet ho-

mo.hʒ nãqʒ cõe eẽ cũ lapidib⁹: viuere cũ arborib⁹: ſẽtire
cũ aĩalib⁹: itelligere cũ angelis. Omni .n. creature ꝑdicat
euãgeliũ: cũ ſoli hoi ꝑdicat: q: ille videlicet docet: ꝓpter
quẽ in terra cũcta creata ſũt: ⁊ a quo oĩa ꝑ quãdã ſimili-
tudinẽ aliena nõ ſunt. Põt etiã oĩs creature noie oĩs na-
tio gẽtiũ deſignari. añ .n. dictũ fuerat: In viã gẽtiũ ne ab-
ieritis. nũc aũt dicit Predicate euã. omni creature. vt .ſ.
prius a iudea aplõꝝ repulſa ꝑdicatio: tũc nobis in adiu-
toriũ fieret: cũ hãc illa ad dãnatiõis ſue teſtimoniũ ſupbe
repuliſſet. THEO. Uel omni creature .i. credenti ⁊ nõ
credẽti. Sequit: Qui cre. ⁊ bap. fu. ſal. erit. Nõ .n. ſufficit
credere: nã q credit ⁊ nõdũ eſt baptiçat⁹: ſʒ cathecumin⁹
nõdũ eſt pfecte ſalutẽ adeptus. GREGO. in ho. Fortaſ-
ſe aũt vnuſqſqʒ apud ſemetipm dicat: Ego iã credidi: ſal-
uus ero. verũ dicit ſi fidẽ operib⁹ teneat. Uera eteni fides
eſt q in hoc qd verbis dicit: operibus nõ ꝯdicit. Sequit:
Qui vero nõ cre. ꝯdẽ. BEDA: Quid adhuc hic dice-
mus de paruulis q ꝑ etate adhuc credere nõ valẽt: nã de
maioribus nulla qſtio eſt. In eccl'ia .n. ſaluatoris ꝑ alios
paruuli credũt ſicut ex alijs ea q illis in baptiſmo pecca-
ta remittũt ptraxerũt. Sequit: Signa aũt eos q cre. hec ſe
quen. In no. meo demo. eijcient. lin. lo. no. ſerp. tollent.
THEO. Hoc ẽ diſpgent intellectuales: ſicut illud: Cal
cabitis ſup ſerpẽtes ⁊ ſcorpiones. itellectualiter itelligit.
Põt aũt itelligi de ſenſibilib⁹ ſerpẽtib⁹: ſicut etiã paulus
a vipa nullũ habuit nocumẽtũ. Sequit: Et ſi morti. quid
bi. nõ eis no. Multa talia facta in hiſtorijs legim⁹. Mul
tos nanqʒ venena bibita chriſti munita ſignaculo ledere
nõ valebãt. Sequit: Super egros ma. ipo. ⁊ bñ habebũt
GREGO. in ho. Nũquid aũt q: iſta ſigna nõ facimus
minime credim⁹: Sed hec neceſſaria in exordio eccl'ie fu
erũt: vt .n. fides creſceret credẽtiũ: miraculis fuit nutrien
da: q: ⁊ nos cũ arbuſta plãtam⁹: tãdiu eis aquã fundim⁹
quouſqʒ ea in terra ꝯualuiſſe videam⁹: at ſi ſemel radicẽ
fixerint a rigãdo ceſſam⁹. Habem⁹ de his ſignis atqʒ vir
tutibus q adhuc ſubtili⁹ cõſiderare debeam⁹. Sancta q̄p
pe eccleſia quotidie ſpiritaliter facit: qd tunc per apoſto-
los corpaliter faciebat. Nã ſacerdotes eius cũ per exor
ciſmi gratiã manũ credentibus imponũt: habitore mali-
gnos ſpũs in eorũ mẽtibus ꝯtradicũt: qd aliud faciũt: ni
ſi demonia eijciũt: Et fideles quiqʒ qui iam ſecularia ver
ba derelinquũt: ſancta autẽ myſteria inſonant. linguis lo
quũt nouis: qui dum bonis ſuis exhortationibus mali-
ciam de alienis cordibus auferunt. ſerpentes tollunt: et
dum peſtiferas ſuaſiones audiũt: ſed tamen ad operatio
nem prauã minime pertrahunt. mortiferũ eſt quod bibũt
ſed nõ eis nocebit: qui quotiens proximos ſuos in bo-
no opere infirmari conſpiciunt: dũ exemplo ſue operati-
onis illorũ vitã roborãt: ſuper egros manus imponunt
vt bene habeant. Que nimirum miracula tanto maiora
ſunt: quanto ſpiritalia: ⁊ quanto per hec nõ corpora: ſed
anime ſuſcitantur.

¶ Et dominus quidem ieſus poſtq̃ꝫ locutus eſt
eis: aſſumptus eſt in celum: ⁊ ſedet a dextris dei.
Illi aũt profecti ꝑdicauerũt vbiqʒ: dño cooperan
te: ⁊ ſermonẽ ꝯfirmante: ſequentibus ſignis.

HIERO. Dominus ieſus qui de celo deſcenderat ad
liberandã infirmitatis noſtre naturã: ipſe etiã ſuper celos
aſcẽdit. vnde dicit: Et dominus quidẽ ieſus poſtq̃ lo. eſt
eis aſſ. eſt in celũ. AUG. de con. euã. In quo ſatis vide
tur oſtendere nouiſſimũ cũ illis in terra premiſſũ habuiſ
ſe ſermonẽ: quãuis nõ omnimodo ad id coartari videat
nõ eni ait: Poſtq̃ hec locutus eſt eis. vnde admittit ſi ne-
ceſſitas cogeret: nõ illam fuiſſe nouiſſimã locutionẽ: ſed
ad omnia que cuʒ eis omnibus illis diebus locutus eſt
poſſe ptinere qd dictũ eſt: Poſtq̃ locutus eſt eis. aſſ. ẽ in
celũ. Sed quia ea q ſupra diximus magis ſuadẽt nouiſ-
ſimũ dicẽ fuiſſe: ideo poſt premiſſam locutionẽ quã mar-
cus cõmemorauit: adiunctis etiã illis verbis que cõme
morant in actibus apoſtoloꝝ: credendũ eſt aſſumptũ eẽ
dñm in celũ. GREGO. in ho. In veteri teſtamẽto cog-
nouimus q̃ helias ſit rapt⁹ in celũ. Sʒ aliud eſt celũ ethe
reũ: aliud celũ aereũ. Celũ quippe aereũ terre eſt ꝓximũ.
In celũ itaqʒ aereũ helias ſubleuatus ẽ: vt in ſecreta quã-
dã regione terre repente duceret: vbi in magna iã carnis
⁊ ſpũs quiete viueret quoaduſqʒ ad finẽ mũdi redeat: ⁊
mortis debitũ ſoluat. Notãdũ quoqʒ eſt q̃ helias in cur
ru legit aſcẽdiſſe: vt videlicet ap̃te illis demõſtraret: quia
homo purus adiutorio indigebat alieno. Redẽptor aũt
noſter nõ curru: nõ angelis ſubleuatus legit: quia qui fece
rat omnia ſup omnia ſua virtute ferebat. Conſiderandũ
vero nobis eſt qd marcus ſubdit: Et ſedet a dextris dei.
cũ Stephanus dicat: Uideo celos apertos ⁊ filiũ hoĩs
ſtantẽ a dextris dei. ſed ſedere iudicãtis eſt: ſtare vero pu
gnantis vel adiuuantis. Stephanus ergo in laboris cer
tamine poſitus ſtantẽ vidit quẽ adiutorẽ habuit: ſed hũc
poſt aſſũptionẽ marcus ſedere deſcribit: quia poſt aſſũ-
ptionis ſue gloriã: iudex in fine videbit. AGU. de ſym-
bolo: Seſſionẽ igit iſtã nõ accipiam⁹ quaſi ſit in humanis
membris poſitus: tanq̃ pater ſedeat in ſiniſtra vt fili⁹ ſe-
deat a dextris: ſed ipam dexterã intelligimus poteſtatẽ
quã accepit ille homo a deo: vt veniat iudicaturus q pri
mo venerat iudicandus. Sedere eni habitare intelligit:
quomodo dicimus de quocũqʒ hoie: In illa patria ſedit
ꝑ tres annos. Sic ergo credite habitare chriſtũ in dexte
ra dei patris. Beatus eni eſt: ⁊ habitat in beatitudine que
dextra pris vocatur. Ibi eni oĩs dextera ẽ: q: nulla ẽ ibi
miſeria. Seqt: Illi aũt ꝓfecti ꝑdi. vbiqʒ dño coop. ⁊ ſer.
ꝯfir. ſequẽ. ſignis. BEDA: Nota q̃ marc⁹ euãgeliſta euã
geliũ ſuũ q̃to inchoauit tardi⁹: tanto in lõginquiora tpa
ſcribẽdo porrexit. ab initio .n. euãgelice ꝑdicatiõis qd a
ioãne factũ ẽ cepit: ⁊ ad illud vſqʒ tps narrãdo puenit q
apli idẽ euãgelij verbũ ꝑ totũ orbẽ ſeminauerũt. GRE.
in ho. Quid aũt in his ꝯſiderãdũ ẽ: niſi q̃ ꝑceptũ obedi
ẽtia: obediẽtiã vero ſigna ſecuta ſũt. Preceperat .n. dñs: Eun
tes in mũdũ vniuerſũ ꝑdicate euãgeliũ. ⁊ in actib⁹: Eritis
mihi teſtes vſqʒ ad extremũ terre. AUG. ad eſichium
Quo aũt pacto ab aplis ẽ ꝑdicatio iſta cõpleta: qñ vſqʒ
adhuc ſũt gẽtes in qbus mõ cepit: ⁊ in qbus nõdũ cepit
ipleri: Nõ vtiqʒ hoc a dño ſic mãdatũ ẽ aplis: tãq̃ ipi ſo-
li qb⁹ tũc loqbat tantũ mun⁹ fuerint impleturi: ſʒ ſicut eis
ſolis vĩ dixiſſe: Ecce ego vobiſcũ ſũ vſqʒ ad ꝯſũmatio-
nẽ ſeculi. qd tñ cũ vniuerſe eccl'ie ꝓmiſiſſe q alijs moriẽti
bus alijs naſcẽtibus hic vſqʒ in ſeculi cõſũmationẽ futu
ra eſt: qs nõ intelligat: THEO. Sciẽdũ eſt aũt ⁊ hic q̃
ſermo ꝑ opa ꝯfirmat: ſicut in apoſtolis tũc opatiões cõ-
firmabãt ſmonẽ ſequẽtib⁹ ſignis. Fiet aũt o chriſte vt no
ſtri ſermones quos de virtute dicimus ꝑ opa ꝯfirment ⁊
actus: vt tandẽ ſimus pfecti te cooperante in omnib⁹ ver
bis ⁊ operibus: quia te decet ſmonũ ⁊ operũ gloria.

AMEN.

Feria tertia poſt dominicã In rap. al.
Erat paſcha azimorum. .xiiij.
Dominica in ſancto paſcha. Marie magdalene .xvi.
In aſcenſione dñi. Recũbentibus .xi. vltimo
Dñica ſexta poſt pentecoſtẽ. Cũ turba multa .viij.
Dñica .xi. Exiens ieſus de finibus. .vij.
In decollatiõe Ioãnis baptiſte Miſit herodes .vi.
In vigilia ſancti Jacobi apoſtoli. .x.
Acceſſerũt ad ieſũ iacobus ⁊ ioannes fi.
In ſanctorũ cyriaci largi ⁊ ſmaragdi. .xvi.
Euntes in mundum vniuerſum. .xiij.
In natali ꝯfeſſorꝫ. Uidete vigilate ⁊ orate.
Feria quarta quatuor temporũ ſeptembris. .ix.
Reſpondens vnus de turba. .vi.
Sabbato primo q̃dtrageſime. Cũ ſero eẽt factũ.

ea q̃ ſcripſit: nõ rumore cognouit: ſ3 ab initio fuerat ipſe ſubſecutꝰ. vñ ſequit᷑: Uiſũ eſt ⁊ mihi aſſecuto a principio oĩa diligenter ex ordine tibi ſcribere optime theophile. AMBRO. Cũ dicit: Uiſũ eſt ⁊ mihi: nõ negat deo viſũ: a deo eñi ꝑparat᷑ volũtas hominũ. Prolixiorẽ autem hũc euãgelij librũ ꝙ ceteros eẽ nemo dubitauerit: ⁊ ideo nõ ea q̃ falſa ſũt: ſ3 q̃ vera ſibi vẽdicat. Et iõ dicit: aſſecuto quidẽ oĩa viſũ eſt ſcribere nõ oĩa: ſ3 ex oibus: q2 q̃ fecit ieſus ſi ſcribant᷑ oĩa: nec ipm mũdũ cape arbitror. Cõſulto aũt q̃ ab alijs ſũt ſcripta ꝓterijt: vt ꝓprijs q̃buſda3 ſinguli euangelioꝝ libri myſterioꝝ geſtorũq3 miraculis eminerẽt. THEO. Scribit aũt ad theophilũ virũ inclytũ fortaſſis ⁊ principẽ: q2 ꝙ dicit Optime: nõ dicebat᷑ niſi principibꝰ ⁊ ꝓſidibꝰ: ſicut ⁊ paulus Feſto ꝓſidi dixit: Optime feſte. BEDA: Theophilꝰ aũt interꝑtat᷑ amãs deũ: vel amatꝰ a deo. q̃ſquis ḡ amat deũ ſiue a deo ſe deſiderat amari: ad ſe ſcriptũ putet euãgeliũ: ⁊ vt ſibi datũ munꝰ ſibiq3 ↄmẽdatũ pignꝰ ↄſeruet. Nõ aũt nouoꝝ quorũlibet eidẽ theophilo ⁊ velut ignotoꝝ rõ pandẽda: ſed eoꝝ de q̃bus eruditꝰ ẽ verboꝝ ꝓmittit᷑ veritas exprimẽda cũ ſubdit: Ut cognoſcas eoꝝ verboꝝ de q̃bꝰ eruditꝰ es: veritatẽ. ſ. vt quo q̃d ordine a dño geſtũ dictũve ſit: agnoſcere queat. CHRY. Uel aliter: vt certitudinẽ habeas ⁊ ſecurꝰ exiſtas: q̃ auditu ꝑceperas ꝓſpiciẽs in ſcriptura. THEO. Plerũq3. n. cũ ſine ſcripto aliq̃d dicit: calũniant᷑ illud q̃ſi falſũ. cũ vero q̃s q̃ dicit ſcripſerit: tũc magis credimꝰ: q̃ſi niſi putaret vera: nõ ſcriberet. CHRY. Uel aliter: Totũ euãgeliſte ꝓemiũ duo ↄtinet: ↄditione3 eoꝝ q̃ añ eũ euãgeliũ ſcripſerãt: puta matthei ⁊ marci: ⁊ rurſũ cur ⁊ ipſe ſcribere ꝓpoſuit. Cũ vͦ dixiſſet: Conati ſũt. vocabulũ potens applicari ⁊ ad ꝓſũptuoſe aggrediẽtes materiã: ⁊ ad honeſte ptractãtes illã: Duabꝰ additionibꝰ dubiã ſniã3 certificat: primo quidẽ q2 dixit: Que in nobis cõplete ſũt rerũ. ſcðo q2 dixit: Sicut tradiderunt nobis q̃ ab initio ipſi viderũt. Simul aũt h̓ qð dico Tradiderũt. indicare mihi videt᷑ ꝙ ⁊ ipſi moneant᷑ ꝓpagare: velut eñi illi tradiderũt: ipos quoq3 oportebit accipientes ſeriatim adinuicẽ ꝓmulgare. Nõdũ aũt cõmendãtes ſcripture q̃ tradita fuerãt: ↄtingebat icõueniẽtia plurima ꝓuenire diuturnitate tpis. vñ merito q̃ de ꝓmiſ viſoribꝰ vbi ⁊ miniſtris vbi acceperãt i ſcripti vniuerſo mũdo traditionẽ ꝓſtiterũt: ⁊ calũnias ꝓpellẽtes: ⁊ obliuione3 deſtruẽtes: ⁊ ex ipa traditiõe itegritatẽ accõmodãtes. .I.

Uit in diebus herodis regis iude ſacerdos q̃da3 noie çacharias de vice abia: ⁊ vxor illiꝰ de filiabus aaron: ⁊ nomẽ eius beliſabeth. Erãt aũt iuſti ambo añ deũ: icedẽtes i omnibus mãdatis ⁊ iuſtificationibus dñi ſine q̃rela. Et nõ erat illis filius: eo ꝙ eſſet beliſabeth ſterilis ⁊ ambo proceſſiſſent in diebus ſuis.

CHRY. Euãgelice narratiõis exordiũ a çacharia ſumit ⁊ natiuitate ioãnis: mirũ ante mirũ ediſſerẽs: minus añ maiꝰ. nã q̃m virgo paritura erat: ꝑparauit grã vt vetꝰ ꝑius ↄciperet. Declarat aũt tps cũ dicit: Fuit in diebus herodis: ⁊ adijcit dignitatẽ cũ ſubdit: Regis iude. Alius aũt herodes fuit q̃ ioannẽ occidit: ſ3 ille tetrarcha fuit: h̓ aũt rex. BEDA: Tempus aũt herodis alienigene regi dñico atteſtat᷑ aduentui. Predictũ nanq3 fuerat: q2 nõ deficiet princeps de iuda: neq3 dux de femore eiꝰ donec veniat q̃ mittendus ẽ. Ex quo eñi patres ex egypto exierũt ſue gentis iudicibꝰ vſq3 ad ſamuel ꝓphetã: ac deinde regibus vſq3 ad trãſmigrationẽ babylonie regebant᷑. Poſt reditũ vͦ babylonie pͦ põtifices rex ſũma gerebat᷑: vſq3 ad hircanũ regẽ ſimul ⁊ põtificẽ: quo ab herode iterẽpto iudee regnũ ipi herodi alienigene iuſſu auguſti ceſari tradit᷑ gubernãdũ: cuius. xxxj. anno iuxta ꝓphetiã ſupradictã: q̃ mittendus erat aduenit. AMBRO. Docet aũt nos diuina ſcriptura nõ ſolũ mores in his q̃ ꝑdicabiles ſũt: ſ3 etiã parẽtes oportere laudari: vt veluti trãſmiſſa immaculate puritatis hereditas: in his quos volumꝰ laudare ꝑcellat. Nõ ſolũ igit᷑ a parẽtibꝰ ſ3 etiã a maioribꝰ ſancti ioannis nobilitas ꝓpagat᷑: nõ ſeculari ꝓtãte ſublimis ſ3 religionis ſucceſſiõe venerabilis. Plena eſt igit᷑ laudatio q̃ genus: mores: officiũ: factũ: iudiciũ cõprehẽdit. officiũ in ſacerdotio. vñ dicit: Sacerdos quidã noie çacharias. BEDA: in ho. De ſacerdotali eñi ꝓſapia Joãnes ortus: vt eo potentius imitationẽ ſacerdotij ꝑconiçaret quo ipm ad ſacerdotale genꝰ ꝑtinere clareſceret. AMBRO. Genus aũt cõprehẽdit in maioribꝰ. vñ ſequit᷑: De vice abia. i. nobilis inter familias. BEDA: Erãt. n. principes ſãctuarij. i. ſũmi ſacerdotes tã de filijs eleaçar q̃ de filijs ithamar: quoꝝ vices ſm miniſteria ſua vt ingrederent᷑ domũ dei. xxiiij. ſortibus dauid diſtinxit: in q̃bus familie abia de qua çacharias ortus eſt: ſors ↄtigit octaua. Nõ aũt fruſtra ꝑmus noui teſtamẽti ꝑco i octaue ſortis iure naſcit᷑: q2 ſicut ſeptenario ſepe numero ꝓpter ſabbatũ vetus teſtamẽtũ: ſic nouũ aliquotiẽs ꝑ octonariũ ꝓpter ſacramẽtũ dñice vel noſtre reſurrectiõis exꝑmit᷑. THEO. Uolẽs etiã oñdere ꝙ legaliter ex ſacerdotali genere erat: ſubdit: Et vxor illi de filiabꝰ aaron: ⁊ nomen eiꝰ beliçabeth. Leuiti. xxj. Nõ. n. ꝑmittebat᷑ de alia tribu vxorẽ accipe: ſed de ſua. beliçabeth iterꝑtat᷑ req̃es: çacharias vero memoria dñi. BEDA in ho. Juſtis. n. parẽtibus ioannes eſt genitꝰ: vt eo ↄfidentiꝰ iuſticie ꝑcepta populis daret: q̃ hec ipa nõ q̃ſi nouitia didiciſſe: ſ3 velut hereditario iure a ꝓgenitoribꝰ accepta ſuaret. vnde ſequit᷑: Erãt aũt ambo iuſti añ deũ. AMBRO. Et ſic mores i equitate cõprehẽdit. Bene aũt dicit añ deũ. fieri. n. põt vt aliq̃s affectata bonitate populari iuſtus videat᷑ mihi: iuſtus aũt ante deũ nõ ſit: ſi iuſticia nõ ex mentis ſimplicitate format᷑: ſ3 adulatiõe ſimulet᷑. Perfecta igit᷑ laus ẽ ante deũ iuſtũ eẽ: ſolus. n. ꝑfectior eſt q̃ ab eo ꝓbat᷑: q̃ nõ põt falli. Factũ aũt cõprehẽdit in mãdato: in iuſtificatiõe iudiciũ. vñ ſequit᷑: Incedẽtes i oibꝰ mãdatis ⁊ iuſtificatiõibꝰ dñi. Cũ eñi mãdatis celeſtibꝰ obedimꝰ: in mãdat᷑ dñi incedimꝰ. cũ ↄgrue iudicamꝰ: tenere dñi iuſtificatiões videmur. Prouidere aũt oportet bona nõ ſolũ corã deo: ſed etiã corã hoibꝰ. vñ ſequit᷑: Sine q̃rela. Nulla. n. q̃rela eſt vbi ⁊ mentis bonitas ↄcordat ⁊ facti: ⁊ plerunq3 iuſticia durior hoĩu3 q̃relã excitat. ORI. Põt etiã aliq̃d iuſtũ iniuſte fieri: vt ſi iactãtie cã q̃s paupi elargiat᷑: qð nõ ẽ ſine q̃rela. Sequit᷑: Et nõ erat illis filiꝰ: eo ꝙ erat ſterilꝰ beliçabeth: ⁊ ambo ꝓceſſiſſent in diebꝰ ſuis. CHRY. Nõ ſolũ aũt heilçabeth erat ſterilꝰ ſ3 ⁊ pͥarchaꝝ ↄiuges: Sara Rebecca: Rachel: qð dedecus erat antiq̃s. nõ poſſumus dicere ꝙ peccati effectꝰ eẽt ſterilitas: cũcti iuſti: cũcti virtuoſi. Hec aũt fuit ſterilitatis cã: vt cũ videris virginẽ parientẽ dñm: nõ ſis incredulus exercitãs mentẽ tuã in aluo ſterilũ. THEO. Et vt etiã tu addiſceres ꝙ lex dei multiplicatione filioꝝ nõ appetit corꝑalẽ: ſ3 magꝭ ſpũalẽ. Proceſſerãt aũt ambo: nõ ſolũ ſm corpꝰ: ſ3 ſm ſpm aſcẽſiões in corde ponẽtes: ⁊ vitã ſuã vt diẽ ⁊ nõ vt noctem habẽtes: quaſi in die honeſte ambulantes.

Factũ eſt aũt cũ ſacerdotio fũgeret᷑ çacharias in ordine vicis ſue añ deũ ſm ↄſuetudinẽ ſacerdotij ſorte exijt vt incenſũ poneret: ingreſſus in templum domini. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incenſi.

BEDA: Per moyſen dñs vnũ ↄſtituit ſũmũ ſacerdotẽ cui mortuo vnũ ſuccedere iuſſit: ⁊ h̓ vſq3 ad dauid tpa ſeruatũ ẽ: a q̃ plures fieri dño agẽte decretũ ẽ. vñ nũc çacharias in ordine vicis ſue ſacerdotio functꝰ eẽ aſſerit᷑ cũ dicit: Factũ ẽ aũt cũ ſacerdotio fungeret᷑ çacharias in ordine vicis ſue ante deũ ſm ↄſue. ſacer. ſorte exijt vt incenſũ poneret